

ЯКИЙ У ТЕБЕ ЗАРАЗ НАСТРІЙ?	
Чорний	буркотливий, драгівливий.
Бурштиновий	нервовий, напружений.
Зелений	заздрісний, ревнивий.
Бірюзовий	розслаблений, спокійний.
Синій	нещасний, сумний.
Блакитний	щасливий, радісний.
Фіолетовий	задоволений, на вершині світу.
Червоний	романтичний, закоханий.
ІНСТРУКЦІЯ З КОРИСТУ- ВАННЯ ПЕРШЕМ НАСТРОЮ.	НАДІНЬ ПЕРСТЕНЬ АБО НАТИСНИ НА ЙОГО СЕРЕДИНУ І ПОТРИМАЙ З СЕКУНДИ. ДІЗНАЙСЯ. ЯКИЙ У ТЕБЕ НАСТРІЙ!

Джуді наділа перстень на палець. Натиснула великим пальцем на бамбульку. Міцно заплющила очі. Одна тисяча – один, одна тисяча – два, одна тисяча – три. Вона сподівалася, що перстень став

фіолетовим. Фіолетовий колір – найкращий. Фіолетовий означав *«задоволений, на вершині світу»*.

Нарешті Джуді наважилася подивитися. О, ні! Вона не могла повірити своїм очам. Перстень був чорним. Вона знала, що означає чорний, навіть без інструкції. Чорний колір казав: *«Буркотливий, дратівливий»*. Чорний означав дуже-дуже поганий настрій.

– Можливо, я неправильно порахувала? – подумала Джуді.

Вона заплющила очі й знову натиснула на перстень. Цього разу вона думала лише про приємні речі.

Про те, як вона з Рокі та Френком підклала у туалет гумову руку, щоб розіграти Стінка. Згадувала, як у місцевій газеті з'явилося фото її ліктя. Як З-«Т» клас зібрав досить пляшок, щоб посадити дерева

у тропічному лісі. Джуді думала про фіолетові речі. Про ролики, кроликів і морозиво.

Джуді Муді розплющила очі.

Поразка! Перстень усе ще був чорним.

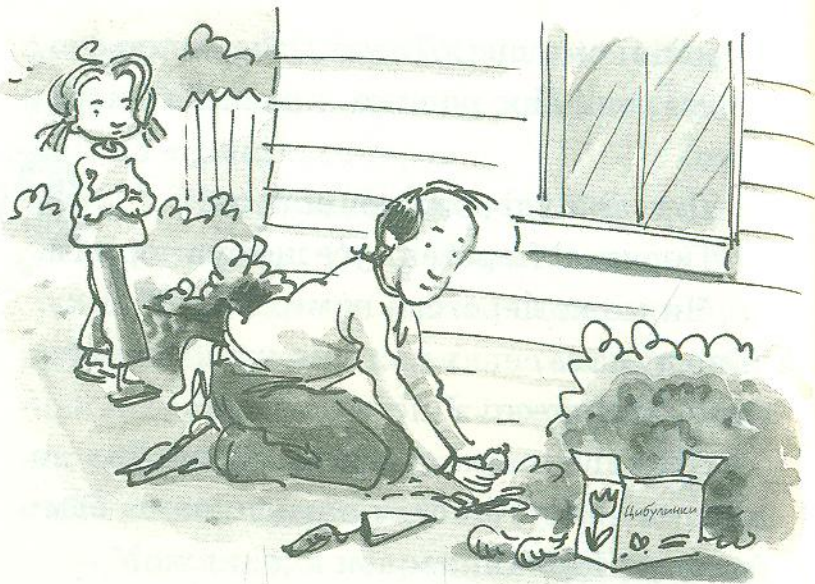
Чи може перстень помилятися? Джуді не думала, що персні можуть брехати. Особливо персні з інструкціями.

Джуді приклала великий палець до кубика льоду, а потім натиснула на бамбульку. Чорний.

Вона підставила великий палець під гарячу воду, а потім натиснула знову. Чорний, чорний, чорніший, ніж чорний. Ані найменшого натяку на фіолетовий.

– Мабуть, я не в гуморі, але навіть не здогадуюся про це, – подумала Джуді. – Чому я маю бути сердитою?

Джуді Муді пішла шукати поганий настрій.

Надворі вона побачила тата, який ви-
саджував осінні квіти.

– Тату, – звернулася вона. – Ти відвезеш мене у «Хутро та ікла»?

Джуді ненавиділа, коли тато був страшенно заклопотаний і не міг відвезти її до зоомагазину. Вона вже відчувала наближення поганого настрою.

– Звісно, – сказав тато. – От тільки помію руки.

– Справді? – запитала Джуді.

– Справді.

– Але, здається, ти дуже заклопотаний, та й мені ще треба впоратися із домашнім завданням.

– Нічого, – сказав тато. – Я вже майже закінчив. Помію руки – і їдемо.

– А як же моє домашнє завдання?

– Після вечері, – відповів тато.

– Не зважай, – буркнула Джуді.

– Га? – запитав тато.

Джуді Муді ще ретельніше взялася за пошуки поганого настрою.

Вона страшенно дратувалася, коли мама казала їй причесатися. Тож Джуді спеціально розпустила хвостики. Волосся стирчало, як шпичаки на спині тиранозавра. Чубчик спадав на очі.